

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2019-956

10.12.2019

Ly Forsikring ASA

Bilansvar

Møtekollisjon – skylddeling – bal. § 8 – trafikkreglene § 13 nr. 1.

Det oppstod møtekollisjon mellom klager og motpartens bil. Partene fylte ut felles skademelding der motparten krysset av for at han kom over på del av veien bestemt for trafikk i motsatt retning. Selskapet hevdet at sammenstøtet oppstod på smal vei hvor det ikke var normale passeringmuligheter. Da begge kjøretøyene var i bevegelse på kollisjonstidspunktet, måtte ansvaret deles. Klager anførte at det var normale passeringmuligheter på stedet og at ulykken var forårsaket av at motpart kom over i motgående kjørefelt og samtidig holdt en fart som gjorde at han ikke klarte å stoppe i tide. Nemnda kom til at det var dokumentert normale passeringmuligheter, og at ansvaret derfor lå hos motparten.

Saksfremstilling

Saken gjelder skyldfordeling etter sammenstøt mellom to biler, jf. bal. § 8 og trafikkreglene § 13 nr. 1.

Klagers privatbil A støtte 29.11.18 sammen med motpartens renovasjonsbil B i H. Partene har signert felles skademelding. Ifølge skissen på skademeldingen og partenes forklaring kom bilene kjørende mot hverandre i hver sin kjøreretning og støtte sammen i en sving slik at As venstre front traff Bs venstre front.

I skademeldingen har begge parter krysset av for at de var i ferd med å stoppe. B har videre krysset av for at han kom over i motsatt kjørefil.

Klager har i sin beskrivelse av kollisjonen i skademeldingen forklart:

Bil A kjører mot H. i S. og møter bil B (søppelbil) som kommer mot meg i stor fart. Bil A bremses og styrer ut av vei for å unngå kollisjon. Bil B ligger i mitt kjørefelt og treffer bil A i fronten.

Politiet ble kontaktet etter sammenstøtet. I politiets beskrivelse av hendelsen fremgår det:

Trafikkuhell 29.11.18

Klokken 10:37 fikk politiet operasjonssentral melding om et trafikkuhell mellom en personbil og en søppelbil. Det var ikke meldt inn personskade og involverte parter opplyste til politiet at de ikke ønsket helsehjelp, da det kun var materielle skader.

Ca. kl. 11:07 var politiet fremme på stedet og merket at det var meget glatte kjøreforhold på vei til og på ulykkesstedet. Ulykken hadde skjedd i en uoversiktlig sving i Solfjellveien. Begge involverte parter satt i søppelbilen da politiet tok kontakt. På spørsmål om det var noe som hadde smerter i kroppen, benektet begge parter dette og ønsket ikke helsehjelp.

Angående hastighet på partenes kjøretøyer opplyste begge parter at de holdt lav hastighet grunnet de glatte forholdene. Det var tydelige bremsespor fra søppelbilen på ca. 2 meter. På spørsmål om søppelbilens plassering forklarer fører at det er vanlig prosedyre for dem å ligge midt i kjørebanelen under slike kjøreforhold, da det er en liten helling mot store veisteiner og bratt skråning på andre siden av disse.

Personbilen lå til høyre i kjørebane. Politiet undersøkte søppelbilens dekk, og denne hadde på tidspunktet kjetting på tre av fire hjul. Det var kjøretøyets høyre fremre hjul som ikke var påført kjetting.

...

Klager anmeldte B til politiet for brudd på veitrafikkloven § 3.

Klagers forsikringsselskap fremsatte regresskrav mot selskapet og anførte at sammenstøtet skyldes at B var feilplassert i kjørebane, og at det var normale passeringsmuligheter på kollisjonsstedet.

Selskapet har erkjent 50 % erstatningsansvar under henvisning til brudd på trafikkreglene § 13 nr. 1 fra begge parter. Selskapet har lagt til grunn at det ikke var normale passeringsmuligheter på stedet der sammenstøtet skjedde.

Klager A anfører at motparten B er fullt ut ansvarlig for sammenstøtet. Motparten har erkjent at han lå i motgående kjørefelt på kollisjonstidspunktet og holdt en hastighet som medførte at han ikke var i stand til å stoppe.

Klager avviser at veien ikke hadde normal passeringsmulighet. Veibredden på stedet var 5,40 m., med tillegg av sikkerhetsfelt er veibredden totalt 5,80 m. Den totale bredden for begge biler ved passering var 4,37 meter. De kunne derfor passere hverandre. Veien er en grusvei på sprengt grunn uten grøfter, og den er bygget for å tåle tung trafikk.

Selskapet avviser ytterligere ansvar og anfører at sammenstøtet inntraff på en vei uten normale passeringsmuligheter. Bildene fra skadestedet da sammenstøtet skjedde viser at veien var så smal at det ikke var plass til to felt, jfr. definisjonen i trafikkreglene § 1 nr. 1 d). Snøforholdene på stedet bidro til at den naturlige delen av veibredden var enda smalere, og det var ikke mulighet for kjøretøyene å passere hverandre med vanlig hastighet.

Selskapet avviser at det har betydning at B var plassert lenger inn i sin venstre del av veibanen enn A. Begge førere skulle ha stoppet for å unngå kollisjonen. Begge biler var i fart og har derfor brutt trafikkreglene § 13 nr. 1. Dette tilsier at ansvaret må deles mellom partene, jf. FinKN-2016-038, FinKN-2016-458 og FinKN-2019-047.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapets skylddeling etter sammenstøt er korrekt.

Utgangspunktet i bal. § 8 første ledd er at hver part bærer sin egen skade, med mindre skaden skyldes uaktsomhet fra den andre parten (a), teknisk svikt ved motpartens kjøretøy (b) eller at motpartens kjøretøy ikke ble kjørt i henhold til trafikkreglene (c). Er det slike forhold på begge sider, skal ansvaret deles, jf. bal. § 8 andre ledd.

Selskapet legger utfra den felles signerte skademeldingen til grunn at begge parter var i fart da sammenstøtet skjedde, og at begge derfor har brutt trafikkreglene § 13.

Klager A har lagt frem en omfattende dokumentasjon som viser at veibredden på skadestedet var 5,4 meter. Selskapet har etter det opplyste ikke foretatt egne målinger. Det er ikke bestridt at bilenes samlede bredde var 4,37 brede. I så fall foreligger det normale passeringsmuligheter. Selskapet anfører at det ikke var plass til to felt, og at den reelle veibredden var mindre som følge av at snøforholdene på stedet. Nemnda kan ikke se at disse påstandene er dokumentert.

Det er heller ikke dokumentert at veiens bredde var smalnet inn som følge av snøforholdene. Bildene fra skadedagen viser et tynt lag med våt snø i veien, men ikke noen brøytekanter som smalnet inn veibanen. Nemnda mener det ikke er dokumentert at den reelle veibredden var smalere som følge av snøforholdene.

Motparten B har erkjent at han bevisst benyttet den del av veibanen som er avsatt for motgående trafikk. Det er samtidig på det rene at han gjorde dette i en uoversiktlig sving der han hadde begrenset sikt fremover til hva slags trafikk han evt. møtte. Dette tilsier en innskjerping av plikten til avpasse farten slik at man kan stanse foran enhver påregnelig hindring. Nemnda mener derfor Bs brudd på trafikkreglene fremstår som mer dominerende i hendelsesforløpet enn As brudd. Nemnda kan ut fra dette ikke se at saken er parallell til de nemndsavgjørelsene selskapet har vist til og som førte til delt skyld basert på at det ikke forelå normale passeringsmuligheter. Hele ansvaret må i så fall legges på B.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Roy Johansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).